

en ordning baseret på blandingsøkonomi – generelt bør tilstræbes en adskillelse af pengestrømmene, således at den statslige styring af anvendelsen af midler, som hidrører fra dagbladene selv, afskæres, mens der for så vidt angår midler, som hidrører fra staten, foretages en sædvanlig forvaltningsmæssig behandling.

På baggrund af arbejdsgruppens overvejelser og anbefalinger foreslår Statsministeriet, at midlerne adskilles, så fremtidige statslige midler henføres til Dagbladsnævnet, mens der ikke hertil indbetales midler fra branchen. Samtidig indgås der en aftale mellem instituttet og staten om deling af den formue, der aktuelt henstår i instituttet, således at en del af formuen følger opgaverne over i en rent statslig ordning.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at oprettelsen af Dagbladsnævnet ledsages af en ophævelse af lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut. En eventuelt fortsat eller ny støtteordning indenfor branchen vil således kunne administreres uden særligt statsligt tilsyn.

5. Sagsbehandlingen i Dagspressens Finansieringsinstitut

Lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut indeholder ingen bestemmelser om instituttets sagsbehandling.

Statsministeriet har ved flere lejligheder anført, at instituttet ikke er at anse som en del af den offentlige forvaltning, og at almindelige forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler derfor som udgangspunkt ikke finder anvendelse på instituttets aktiviteter.

I forarbejderne til 1984-loven anførtes imidlertid, at finansieringsinstituttets bestyrelse, når den administrerer statsgaranti- og statsliskudsordninger, er undergivet forvaltningsrettens almindelige regler om f.eks. habilitet og magtfordrejning.

Heraf følger, at instituttets sagsbehandling under visse omstændigheder vil være underlagt forvaltningsretlige regler og under andre alene de regler, der gælder på privatretligt grundlag.

Arbejdsgruppen har foretaget en nærmere gennemgang af de regler, der finder anvendelse på instituttets sagsbehandling i forskellige situationer. Der henvises i den forbindelse til betænkning 1445 side 82-83 og betænkningens bilag nr. 6.

På baggrund af denne gennemgang konkluderer arbejdsgruppen, at der er både principielle og praktiske problemer forbundet med at administrere en ordning efter to så forskellige regelsæt som de privatretlige og de forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler, der parallelt finder anvendelse på instituttets behandling af støtteansøgninger.

Foruden de praktiske problemer, der for instituttets bestyrelse og daglige ledelse er forbundet med at administrere efter så forskellige regelsæt, er der også retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med det forhold, at der i relation til en meget stor del af støtteansøgningerne ikke er objektive kriterier, som afgør, hvilke regelsæt ansøgningerne skal behandles efter, og dermed hvilke rettigheder ansøgerne har i forbindelse med sagsbehandlingen.

Hvilke regler – forvaltningsretlige eller privatretlige – der konkret vil finde anvendelse på behandlingen af den enkelte ansøgning vil således afhænge af, om den støtte, der i givet fald vil skulle tildeles, hidrører fra statslige midler eller fra instituttets egne midler.

Selvom denne sondring kan forekomme enkel, vil det efter arbejdsgruppens opfattelse kun i de færreste sager være klart, hvilke midler en konkret ansøgning vedrører. Det skyldes, at hovedparten af den udbetalte støtte tildeles aktiviteter, til hvilke der kan ydes støtte af både statslige midler og instituttets egne midler, og at ansøgerne ofte ikke vil have nogen selvstændig interesse i, om den støtte de modtager, hidrører fra statslige eller instituttets egne midler.

Endvidere noterer arbejdsgruppen sig, at uanset der ikke ses at være eksempler på brud på tavshedspligt eller usagligt begrundede afgørelser, har de regler, der gælder for sagsbehandlingen, ikke i alle tilfælde været hensigtsmæssige i ansøgernes øjne.

Arbejdsgruppen finder således, at selv om beskyttelsen er forskellig alt efter, om der er tale om administration af statslige midler eller egne midler vil det forhold, at forvaltningsretten kun i begrænset omfang finder anvendelse – også på sager om tildeling af statslige støttemidler – betyde, at ansøgerne ikke ydes den beskyttelse, som disse normalt vil forvente i sager om tildeling af støtte af statsmidler.

Det er på denne baggrund arbejdsgruppens vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt i det hele at lade sagsbehandlingen i sager om bevilling af statslige midler følge forvaltningsrettens regler, herunder for så vidt angår diskretion og tavshedspligt.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at afgørelser i sager om støtte af statsmidler bør træffes af et organ, som ikke i det hele eller for flertallets vedkommende udgøres af potentielle konkurrenter. Dette vil i særlig grad være tilfældet i sager om etableringsstøtte og udviklingsstøtte, som kan have betydning for det fremtidige antal aktører i branchen.

Der henvises til betænkningen side 84-87.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens skitserede anbefalinger. Der lægges således i forslaget op til, at støtte af statslige midler vil